

VERRIEST, Gustaaf (Leuven 24 september 1880 – Leuven 16 januari 1951). Zoon van **Gustaaf Verriest** (1843-1918) en neef van **Hugo Verriest**.

Werd achtereenvolgens kandidaat natuurwetenschappen, burgerlijk ingenieur en promoveerde in 1905 tot doctor in de wis- en natuurkunde. Nadien studeerde Verriest wiskunde in Göttingen en in Parijs. In 1906 werd hij als hoogleraar meetkunde en algebra aangesteld aan de Katholieke Universiteit Leuven (KUL).

Verriest had grotendeels een Franstalige opleiding en burgerlijke opvoeding genoten, maar was onder invloed van zijn oom en vader Vlaamsgezind. Van bij de oprichting van de **Vlaamse Leergangen te Leuven** (1924) was hij lid van de raad van beheer. Toen naar aanleiding van het neerschieten van **Berten Vallaey**s (1924) een conflict ontstond tussen de Leuvense studenten en de academische overheid probeerde Verriest bemiddelend op te treden door de Vlaamse professoren te groeperen. Dit initiatief groeide uit tot de **Vereniging van Vlaamse Professoren**. In 1931 werd hij secretaris van het consultatief comité voor de vernederlandsing van de universiteit.

Verriest probeerde zijn eigen burgerlijke levensstijl en voorname houding door te geven aan de Vlaamse studenten en richtte de Wiskundige Kring en de Federatie der Wetenschappelijke Faculteitskringen op. Hij wilde op deze wijze meehelpen aan de vorming van een Vlaamse elite. Hij was stichtend lid (1938), onderbestuurder (1940) en bestuurder (1941) van de **Vlaamse Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België**.

LITERATUUR: 'In memoriam Professor G. Verriest', in *Onze Alma Mater*, jg. 5, nr. 2 (1951), p. 18-20; – A. van Hoof, 'Verriest Gustaaf', in *NBW*, X, 1983.

ARMAND VAN HOOFF* EN GERT VAN OVERLOOP